

var stillet ganske særlig af Hensyn til Børnene, ikke saa meget af Hensyn til Lærerne. Jeg tror, at det var det ærede Medlem, der i Gaar sagde — det blev vist for Resten ogsaa sagt af det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Mare Christensen) —, at naar en Lærer søgte Stilling ved en Skole, og der ved denne Skole krævedes Undervisning i Religion, maatte han ogsaa være pligtig at paatage sig denne Undervisning, ellers kunde han have ladet være at søge. Ja, det er rigtigt, i det Øjeblik han søger. Men jeg tror, at ærede Medlemmer ved ligesaa godt som jeg, at det kan ske for et Menneske, at han kommer i Tvivl om sin Kristendom. Det kan blive saaledes for ham, at det er en Pine for ham, og saa synes jeg, at man gør Ret og Skel, dersom man fritager ham for Undervisning deri. Jeg synes ikke, at man kan sige til ham: saa maa du gaa din Vej, saa kan du ikke være her. Men det er altsaa ikke saa meget Hensynet til Lærerne som Hensynet til Børnene, man har haft for Øje. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem vil stille dette rigoristiske Krav til en Lærer, som er kommet i et saadant Tilfælde: det er lige meget, du vidste det, da du søgte Embedet, og du skal for Fremtiden, selv om det er dig en Pine, og selv om du staar i et saadant sjæleligt vanskeligt Forhold, blive ved at undervise i Religion. Ved at forlange noget saadant vilde man skade de Børn, som skulde høre paa den Undervisning, i allerhøjeste Grad. Af Hensyn til Børnene haaber jeg, at det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det er rigtigst at give en saadan Lærer fri for den Undervisning. Det var vort Stændpunkt, da dette Ændringsforslag i sin Tid blev stillet, og naar vi tiltraadte dette Ændringsforslag om, at Religionsundervisningen skulde henlægges til første eller sidste Time af Undervisningen, var det netop, fordi vi ønskede ikke Religionsundervisningen fjernet som obligatorisk Fag i Skolen. Vi ønskede, at den skulde blive ved at være der. Jeg synes, at naar man har sagt det ret bestemt, maa man have Lov til at forlange, at der ikke — saaledes som her af det ærede Medlem — fremsættes Udtalelser, som ikke har nogen bestemt Adresse, idet det ikke blev nævnt, hvem der stillede saadanne Krav. For dem, der hører derpaa og ikke er mere kyndige om, hvad der foregaar paa Rigsdagen, kan det let komme til at se ud, som om de var adresserede enten til Regeringen eller til det Parti, der repræsenterer.

Noget lignende kunde jeg ønske at sige til det ærede 5te Medlem for 5te Kreds

(Olga Knudsen), naar det ærede Medlem udtalte sig saa stærkt for Repræsentation for den frie Skole for det Tilfælde, at den ikke skulde faa Støtte fra Regeringsmagten. Der kunde synes i det ærede Medlems Udtalelse at ligge ligesom en skjult Anke gaaende ud paa, at Regeringsmagten ikke støttede den frie Skole. Jeg vil der henvise til, hvad Regeringsmagten har gjort ved f. Eks. Loven af 20. Marts 1918, og jeg kan henvise til alle mine Udtalelser om den Lovs Forhandling, som gik ud paa, at jeg i allerhøjeste Grad ønskede at bevare den frie Skole, og jeg fik ført igennem den Gang, at alle de Skoler, som ønskede at forblive fri, forblev fri og fik en Statsstøtte, som de den Gang mente vilde være tilstrækkelig til, at de kunde fortsætte og fortsætte med gode Resultater. Hvis det ærede Medlem har glemt det, vil jeg henvise til mine Udtalelser i Gaar i min Fremsættelsestale, hvor jeg netop fremhævede det samme, at jeg ansaa det for en Lykke for vort Land, at vi havde netop de tre Skoleformer, Statens, Kommunens og den frie Skole, og at jeg vilde anse det for en Ulykke, hvis det skulde ske, at en af disse Skoleformer forsvandt, idet de alle tre hver for sig har sin særlige Berettigelse, og hver især har sine Rigdomme at tilføre vor Ungdom i den Opdragelse, de giver den. Jeg tror derfor ikke, at der fra Regeringsmagtens Side skal være noget i Vejen for ogsaa at faa den frie Skole repræsenteret. For øvrigt kunde det tænkes, at Rigsdagen med sine 16 Medlemmer repræsenterede denne saa stærkt, at Regeringen for sit Vedkommende kom til at tage noget Hensyn til den anden Side.

Det ærede 12te Medlem for 5te Kreds (S. Rasmussen) fremsatte en Udtalelse, som jeg gerne vil rette. Han mente, at der for Tiden førtes Forhandlinger om Overtagelse af nogle private Seminarier. Denne Bemærkning maa ikke gerne staa uimodsagt af mig. Det gøres der ikke, men da man ved, hvor vanskeligt stillede de private Seminarier er — og de er uhviret vanskeligt stillede for Øjeblikket —, er der indenfor Regeringen Overvejelser angaaende disse forskellige private Seminarier, 14—15, eller hvor mange, det nu er, vi har, for at man, hvis den Kommission, der nu bliver nedsat, kunde tænke sig, at der skulde oprettes flere Statsseminarier, kunde sige, om der kunde være Tale om at overtage nogle af disse forskellige 14—15 private Seminarier og da hvilke. Der sker altsaa en Undersøgelse af de private Seminariers Forhold i det hele, deres økonomiske Forhold, deres Elefantal og lignende, for at Regeringen, naar Kom-